

Alets historia

1923-1950

En höstdag 1923 bildade några västerpojkar Västra Boll- & Idrottsföreningen, som snart döptes om till Alets Idrottsklubb. Av de som var med och tog initiativet var Göte Streiffert som blev ordförande, Harry Larsson blev vice ordförande, Helge Streiffert sekreterare, Martin Johansson vice sekreterare, Ernst Zedzik kassör och Gösta Arvidsson intendent.

Alevallen

Betecknande för Alet är att det alltid jobbats envist och oförtrutet. Den första och viktigaste uppgiften var att skaffa fram en spelbar plan och därför arrenderades en bit av Halmstads stad. Under svett och möda skapade grabbarna en tilltalande idrottsanläggning och efter två år av slit och släp gick invigningsmatchen av stapeln den 21 juni 1925.

En unik bild från invigningen av Alevallen 1925.

Överst från vänster: Reinhold Qvist, Tage Nylander, Martin Johansson, Tage Sjöström, Gösta Petterson, Erik Danielsson, Ragnar Larsson, William Nordén, Erik Lindgren, Arvid Johansson, Edvin Johansson, Gösta Arvidsson, Ernst Zedzik. **Mittenraden:** Osborne Andersson, Ernst Hellsten, Torsten Wall, Ture Gabrielsson, Göte Streiffert, Karl Qvist, Karl Billing, Erik Wickström. **Främre raden:** Folke Andersson, Tore Wall, Gunnar Håkansson, Tage Johansson (Lendenius), Nils Ottosson, Arvid Panzio, Åke Wickström.

Borta bra men hemma bäst

Alevallen fick duga till 1939 då staden övertog den och hänvisade Alet till Örjans Vall vilket höll på att ruinera klubben. Alevallen skulle läggas om och trots stora besvärligheter lyckades man hanka sig fram via matcher på Örjans Vall och Engelbrektsplanen. När Alevallen var spelduglig igen kunde man omgående flytta 'hem'.

Stjärnan

Alevallen är belägen på historisk mark. På 1890-talet sprang Halmstads, ja kanske landets första läderkuleentusiaster här iklädda kepsar dekorerade med en stjärna. Klubben hette Stjärnan och i gläntorna i Aleskogen trillades boll med stort engagemang.

Halmia höll också till här och i början på seklet hölls lyckade festligheter och det tävlades även i friidrott.

Fotbollen tog emellertid överhanden och i konkurrens med segelflygplan i grannskapet var det läderkulans flykt som fyllde luften.

Pengar i håven

Fotboll blev Alets melodi även om det från början var tänkt att även andra idrotter skulle få plats på schemat. På Alevallen tränades det och spelades matcher och för att få in pengar till den skralla kassan gick funktionärer runt med kollektåvar under matcherna. Bland den ganska fåtaliga publiken kunde man ibland få in 10-20 kronor. Ekonomin var då som nu det stora problemet.

Men det skulle komma bättre tider. Alet lirade fotboll riktigt snyggt och publiken blev större. Planen

blev inhägnad och i början på 40-talet löste en ganska stor stampublik entréavgift. Publikrekordet 1943 löd på 794 personer.

Seriespel och kvalvinst

De första åren spelade Alet i en oregistrerad Hallandsserie där motståndarna hette IF Göta, Furulunds FF med flera.

1929 – 32 var Alet inne i en svacka, men sedan gick det uppåt igen. En ny styrelse blev vald och på våren 1936 stod representationslaget vid sina drömmars mål: Hallandsserien. Tre år senare vann Alet denna serie, kvalade mot Kungsbacka och tog steget upp i div III Sydsvenskan. En hedersam sjundeplacering blev det första året.

Så kom kriget

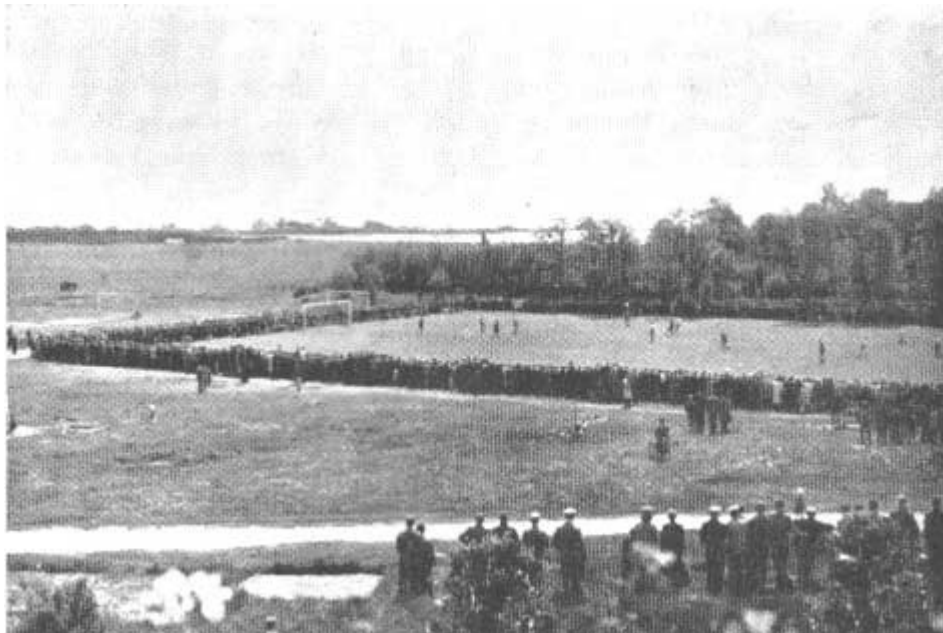
Kriget kom och i dess släptåg följde inkallelser till militärtjänst. Det drabbade alla lag hårt men Alet hade det besvärligare än de flesta. Under hela 1940 kunde man inte ställa upp med samma lag två speldagar i rad. Trots detta kunde Alet skriva nytt div III kontrakt 1941.

Nästa fas – div II

Representationslaget 1943

1942-43 blev ett riktigt framgångsrikt fotbollsår för Alet med serieseger i div III och kval mot Limhamn. Limhamn vann emellertid och Alet blev kvar i div III. Året efter kvalade Alet åter, denna gången mot Drott. Alet vann och avancerade till div II.

En bild från kvalmatchen mot Drott på Alevallen 1944

Framgången ledde till att klubben satsade på pojklag för att via de egna leden kunna ställa upp fullgoda reserver under div II-sejouren.

Första året i tvåan klarades och även det andra. Det tredje blev nattsvalt med medflyttning inte bara till div III utan till div IV. Omläggningen av seriesystemet var förstås orsaken till det.

1945 var Alet med på lagfoto i det klassiska Rekordmagasinet.

Djupdykning

Alet hängde alltså med i tvåan i tre år och degraderades till div IV 1947. Man gick dock på nytt upp i div III och föll sedan återigen ner i div IV.

1949

Ett gott år säger styrelsen i sin verksamhetsberättelse. Representationslaget hävdade sig fint inom seriefotbollen och infriade förväntningarna. Man vann div IV på våren och kom trea i div III på hösten. Träningen bedrevs två kvällar i veckan under ledning av Helge (Pelle) Lundén och John Gustavsson. 34 matcher spelades och Gunnar Malmberg deltog i 32, Erling Persson i 31 och Erik Persson i 30. Erling gjorde hela 33 mål.

1950

Internationellt fotbollsutbyte. 5-12 april var representationslaget på turné i Tyskland. Man spelade tre matcher i Heide, Itcehoé och Vilhelmshafen. Heide SW besökte Halmstad och Alet den 16 juni. Matchen spelades på Örjans Vall och blev ett ekonomiskt bakslag. A-lagets kom på åttonde plats i div III. 35 matcher spelades under året. Erik Laufke och Knut Gustavsson deltog i 34 matcher, Yngve Andersson och Erling Persson i 33. Erling spottade in 28 mål 1950.

Alet hade under året ett B-lag igång. I verksamhetsberättelsen konstateras det att 'B-laget är och har alltid varit ett svårt problem som vi har haft att brottas med, detta därför att dessa spelare tar det för lätt på uppgiften eller räknar med att i B-laget kan vi göra som vi själva vill'.

Av 17 spelade matcher vann B-laget sex, förlorade nio och spelade två oavgjorda. 39 spelare användes.

Källa: Jubileumsskriften 1973